Superar barreres: la lluita constant dels santcugatencs amb mobilitat reduïda

Les barreres arquitectòniques continuen sent una realitat tangible als carrers d'alguns barris de Sant Cugat. La falta de manteniment i el mal estat d'algunes vies suposen un risc per al desplaçament i la seguretat de molts usuaris amb mobilitat reduïda o amb dificultats visuals. Durant els darrers anys l'Ajuntament ha treballat per suprimir molts d'aquests obstacles, especialment amb la vianantització del centre de la ciutat. Però alguns veïns amb problemes de mobilitat del municipi amb qui ha parlat Cugat Mèdia consideren que aquestes actuacions encara són insuficients i que la ciutat està lluny de ser accessible i inclusiva per a tothom, sobretot pel que fa als barris més antics com la Floresta, les Planes, Mira-sol o Valldoreix. Per aquest motiu, reclamen una ciutat completament lliure de barreres que millori l'autonomia i la qualitat de vida de tots els santcugatencs.

La falta de mantenimentMiquel Martínez, Cristina Urriza i Juan Sevilla són tres d'aquests veïns amb mobilitat reduïda. Tots tres van amb cadira de rodes i han experimentat de primera mà el risc que suposa la presència de les barreres arquitectòniques a la ciutat. Segons Martínez, el seu dia a dia es veu condicionat pel deteriorament d'alguns carrers i equipaments, com voreres estretes i en mal estat, passos de vianants sense rampes de baixada o pals d'electricitat enmig de les voreres que impedeixen que puguin desplaçar-se amb normalitat.

El perill dels usuaris amb mobilitat reduïdaL'existència d'aquestes barreres ha disminuït la percepció de seguretat de molts santcugatencs. Juan Sevilla explica que, "d'alguna manera o altra aquesta situació provoca que et sentis obligat a anar pels carrers i ser una mica temerari, perquè mai saps què et trobaràs". Segons Martínez, des que va en cadira de rodes no pot anar sol pels carrers de Sant Cugat i fer un passeig per esbargir-se, perquè ha d'estar "constantment planificant per on passarà i quins carrers ha d'evitar" per no exposar-se al risc de patir més accidents.

Els tres santcugatencs coincideixen que aquesta situació és "injusta" perquè a les persones amb mobilitat reduïda "també ens agrada ser autosuficients i no dependre dels altres per a fer les coses", comenta la presidenta de la Fundació AVAN, Cristina Urriza. Al capdavall, "ens agradaria poder sentir-nos el més normal possible dins la nostra situació, això ens faria la vida molt més fàcil", afegeix Juan Sevilla.

Mesures insuficientsPer a trencar amb aquesta desigualtat, aquests veïns reclamen a l'Ajuntament que prengui consciència per a fer una ciutat "més amable, inclusiva i lliure de barreres arquitectòniques", apunta Urriza. "Cal cuidar i conservar la ciutat des de les arrels a través d'un manteniment preventiu i no arreglar les coses quan ja estan fetes malbé", afegeix Martínez. "Hem d'aconseguir que Sant Cugat no sigui només un arbre bonic amb les arrels podrides", conclou.

Resposta de l'AjuntamentEl tinent d'alcaldia de Desenvolupament Urbà, Francesc Duch, respon a Cugat Mèdia que s'ha fet "una important feina de vianantització al centre de la ciutat" i, per tant, moltes de les seves barreres arquitectòniques han desaparegut. Gràcies a això, Duch considera que "avui dia, Sant Cugat és una

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/161050.html

Copyright 2024 Cugat.cat

ciutat més amable", però reconeix que encara hi ha una "assignatura pendent" de manteniment dels eixamples i barris més antics, com la Floresta, les Planes, Mira-sol o Valldoreix.

Una ciutat inclusiva i accessiblePer aquest motiu, Juan Sevilla considera que les mesures són encara insuficients. "Si em preguntes per un desig, m'agradaria que Sant Cugat fos declarada la millor ciutat accessible del 2023, amb tot el que això representa", expressa. "Cal que Sant Cugat entengui que totes les millores que es facin de barreres arquitectòniques no són només per a les persones amb cadira de rodes, sinó que són en benefici de tota la societat", conclou Urriza.

Miquel Martínez: No puc anar sol pels carrers i estar tranquil, perquè he de planificar per on aniré i per on passaré. He de vigilar quins carrers he d'evitar per no veure'm en situacions compromeses i que no m'hagi d'exposar a córrer el risc de patir més accidents.

Cristina Urriza: Sant Cugat està força bé en barreres arquitectòniques, però encara queda molt a millorar. S'ha d'entendre que totes les millores que es facin de barreres arquitectòniques són en benefici de tota la societat. No només per les persones que anem en cadira de rodes, sinó també per les persones que porten cotxet, per la gent gran i per tothom en general.

Francesc Duch: Jo crec que s'ha fet una feina molt important a Sant Cugat, que és tot el tema de vianalització del centre de la ciutat. A data d'avui és una ciutat molt més amable per a les persones, i per tant aquestes barreres arquitectòniques han desaparegut en molt bona part del centre de la ciutat. Però si que és veritat que encara hi ha l'assignatura pendent, sobretot als eixamples més antics o als diferents barris com la Floresta, Les Planes, Mirasol o Valldoreix.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/161050.html

Copyright 2024 Cugat.cat